NN 19/2022 (11.2.2022.), Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-IIIA-4891/2021 od 20. siječnja 2022.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Ingrid Antičević Marinović, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Snježana Bagić, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić i Miroslav Šumanović, članovi Vijeća, odlučujući o ustavnoj tužbi koju je podnio Vojko Šaftić iz Kastva, kojeg zastupa Vlado Vladika, odvjetnik u Rijeci, na sjednici održanoj 20. siječnja 2022. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Županijski sud u Splitu dužan je donijeti odluku u predmetu koji se pred tim sudom vodi pod brojem Gž-1732/2021 u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od šest (6) mjeseci, računajući od prvog idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst), podnositelju ustavne tužbe Vojku Šaftiću iz Kastva, Trinajstići 71, određuje se primjerena naknada zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku, zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) u iznosu od 17.100,00 kuna.

IV. Naknada iz točke III. ove izreke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositelja Ministarstvu pravosuđa i uprave Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Vojko Šaftić iz Kastva (u daljnjem tekstu: podnositelj), kojeg zastupa Vlado Vladika, odvjetnik u Rijeci, podnio je 26. kolovoza 2021., ustavnu tužbu smatrajući mu je zbog dugotrajnosti postupka koji se vodi pred Općinskim sudom u Rijeci pod brojem P-1214/2012 povrijeđeno ustavno pravo na suđenje u razumnom roku zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

1.1. Podnositelj je podnio ustavnu tužbu u povodu rješenja predsjednice Općinskog suda u Rijeci broj: Su Gzp I-1/2021-5 od 19. ožujka 2021. kojim je prihvaćen kao osnovan zahtjev podnositelja za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku u predmetu pred prvostupanjskim sudom broj: P-1214/2012 i naloženo uređujućem sucu da okonča postupak u roku od tri (3) mjeseca od dana dostave rješenja.

2. Za potrebe ustavnosudskog postupka, na temelju članka 69. alineje 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) Ustavnom sudu dostavljen je spis Županijskog suda u Splitu broj: Gž-1732/2021 kojem prileži spis Općinskog suda u Rijeci (u daljnjem tekstu: prvostupanjski sud) broj: P-1214/2012.

II. PREGLED RADNJI U POSTUPKU

3. Parnični postupak pred Općinskim sudom u Rijeci pokrenut je 27. travnja 2012. tužbom podnositelja protiv tuženika Dragana Trubića, vlasnika brodograditeljskog obrta ZIMOVNIK, Dobrinj, radi naknade štete i izmakle koristi.

Tužba je 4. svibnja 2012. dostavljena tuženiku na odgovor, a tuženik je podneskom od 24. svibnja 2012. dostavio odgovor na tužbu i istovremeno podnio protutužbu protiv podnositelja radi isplate i naknade štete.

Na prvom ročištu održanom 4. lipnja 2013. spojeno je raspravljanje o tužbi i protutužbi broj: P-1619/13 radi vođenja jedinstvenog postupka pod brojem P-1214/12 te je protutužba dostavljena podnositelju na odgovor.

Podnositelj je podneskom od 13. lipnja 2013. dostavio odgovor na protutužbu.

Nakon toga održana su ročišta 1. srpnja 2013. i 3. listopada 2013. na kojima su saslušani podnositelj i tuženik – protutužitelj te je prihvaćen dokazni prijedlog podnositelja za korištenje nalaza i mišljenja sudskog vještaka za područje pomorstva i brodogradnje iz predmeta broj: P-2339/10, koji je dostavljen strankama.

Ročište određeno za 8. svibnja 2014. odgođeno je na traženje tuženika.

Iduće ročište održano je 11. srpnja 2014., na kojem su stranke predložile saslušanje svjedoka, a sud je sukladno načelu otvorenog pravosuđa pozvao stranke da se izjasne o potrebi prekida postupka do pravomoćnog okončanja postupka broj: P-2339/10.

Podnositelj se u podnesu od 18. srpnja 2014. očitovao da nije svrhovito određivanje prekida postupka, a tuženik je predložio prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka broj: P-2339/10.

Ročište je održano 22. rujna 2014., a ročište određeno za 27. listopada 2014. odgođeno je zbog spriječenosti suca.

Iduće ročište održano je 20. studenoga 2014. na kojem je prihvaćen prijedlog tuženika – protutužitelja te je rješenjem određen prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka broj: P-2339/10 jer odluka u tom predmetu predstavlja prethodno pitanje za donošenje odluke o postavljenom zahtjevu.

Podneskom od 3. rujna 2015. podnositelj je obavijestio prvostupanjski sud da je postupak broj: P-2339/10 pravomoćno okončan presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci broj: Gž-4225/2014-2 od 22. srpnja 2015.

Na ročištu održanom 24. veljače 2016. doneseno je rješenje o nastavku prekinutog postupka broj: P-1214/12.

Rješenjem Županijskog suda u Rijeci broj: Gž-1506/2016-2 od 13. srpnja 2016. odbijena je žalba tuženika i potvrđeno prvostupanjsko rješenje od 15. ožujka 2016. kojim je nastavljen prekinuti parnični postupak.

Nakon toga održano je ročište 22. rujna 2016. na kojem su djelomično prihvaćeni dokazni prijedlozi stranaka za uvid u spis broj: P-2339/10 i za saslušanje predloženih svjedoka.

Na ročištu održanom 8. veljače 2017. nije dopuštena podnositelju preinaka tužbenog zahtjeva i saslušana su dva svjedoka, a na ročištu održanom 23. ožujka 2017. saslušan je jedan svjedok.

Ročište određeno za 11. svibnja 2017. odgođeno je zbog nedolaska svjedoka iz opravdanog razloga.

Na ročištu održanom 15. rujna 2017. saslušan je svjedok, odbijen prijedlog za spajanje sa spisom Stalne službe u Krku broj: Pn-118/2017, prihvaćen je prijedlog za pribavu podataka o ukupnom godišnjem dohotku podnositelja, koji podatak je dostavljen sudu podneskom od 24. studenoga 2017.

Ročišta su održana 15. veljače 2018., 19. ožujka 2018. na kojem je predloženo provođenje knjigovodstvenog vještačenja, 17. travnja 2018. i 25. svibnja 2018.

Rješenjem predsjednice Općinskog suda u Rijeci broj: Su Gzp I-1/2021-5 od 19. ožujka 2021. prihvaćen je kao osnovan zahtjev podnositelja za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku u predmetu pred prvostupanjskim sudom broj: P-1214/2012 i naloženo uređujućem sucu da okonča postupak u roku od tri (3) mjeseca od dana dostave rješenja.

Na ročištu održanom 30. travnja 2021. ukinuto je raspravno rješenje kojim je određeno provođenje dokaza financijskim vještačenjem jer nisu dostavljeni relevantni podaci na kojima bi vještak mogao izraditi nalaz i mišljenje i glavna rasprava je zaključena.

Ročište za objavu presude određeno za 14. lipnja 2021. odgođeno je zbog spriječenosti suca.

Na ročištu održanom 25. lipnja 2021. sud je objavio presudu broj: P-1214/12 kojom je odbio tužbeni zahtjev podnositelja i odbijen je protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja.

Rješenjem broj: P-1214/2012-73 od 16. srpnja 2021., izvan ročišta, ispravljena je prvostupanjska presuda od 25. lipnja 2021.

Prvostupanjski sud je predmet povodom žalbi stranaka dostavio 12. studenoga 2021. Županijskom sudu u Splitu.

Predmet se nalazi na Županijskom sudu u Splitu pod brojem Gž-1732/2021.

III. MJERODAVNO PRAVO

4. U rješenju broj: U-IIIVs-3669/2006 i dr. od 2. ožujka 2010. (»Narodne novine« broj 34/10.) Ustavni sud opisao je razvoj pravne zaštite ustavnog prava na suđenje u razumnom roku od trenutka njegovog uvođenja u hrvatski pravni sustav, stupanjem na snagu Promjene Ustava Republike Hrvatske 9. studenoga 2000. (»Narodne novine« broj 113/00.), do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 153/09.).

U rješenju broj: U-IIIA-322/2014 od 23. prosinca 2014. (»Narodne novine« broj 8/15.) Ustavni sud opisao je i daljnji razvoj tog mehanizma pravne zaštite sve do 14. ožujka 2013. kada je stupio na snagu Zakon o sudovima (»Narodne novine« broj 28/13.; u daljnjem tekstu: ZoSud/13). U glavi VI. tog zakona pod nazivom »Zaštita prava na suđenje u razumnom roku« propisan je novi, drugačiji model zaštite prava na suđenje u razumnom roku u odnosu na onaj koji je bio na snazi u ranijem zakonodavnom razdoblju.